

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สภาพแวดล้อมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก่อให้เกิด ความจำเป็นในการยกระดับคุณภาพ และพัฒนาความรู้พื้นฐานของประเทศให้สูงขึ้น เพื่อให้สามารถปรับตัวและดำรงชีวิต ได้อย่างมีคุณภาพ การให้การศึกษาแก่ประชาชนในทุกพื้นฐานครอบครัว ทุกรัชชบัตรและอาชีพ นับเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างมาก ในกระบวนการยกระดับคุณภาพของประเทศ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของชีวิต ความเจริญของประเทศไทย และมีศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว ซึ่งมีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเพิ่มขีดความสามารถ ของประเทศ ไทย ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยการหาญี่ปุ่น ในการจัดการศึกษาที่เน้นความสอดคล้อง และการเชื่อมต่อ ซึ่งเป็นจุดเด่นที่สำคัญ ของการศึกษาที่สูงขึ้น สำหรับประเทศไทย ที่มีความต้องการที่จะรับการศึกษาที่สูงขึ้น และเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชนที่อยู่นอก โรงเรียน ให้ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น และเป็นการชดเชยโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้ด้อยโอกาส ที่ไม่สามารถเข้ารับการศึกษาในระบบ โรงเรียน ได้ โดยการให้บริการการศึกษาพื้นฐานในลักษณะการเรียน อย่าง ทั้งในระบบ โรงเรียนและนอกระบบ โรงเรียน ซึ่งเตรียมให้ผู้เรียนทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ ได้รับการบริการทางการศึกษาได้ครอบคลุม และกว้างขวาง สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการของคนในสังคม

การจัดการศึกษานอก โรงเรียนสายสามัญ วิธีเดียวแบบทางไกล ซึ่งถือว่าเป็นการจัดการศึกษา เพื่อให้ความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิตแก่ประชาชน เป็นการจัดการศึกษาโดยชุมชนที่จะส่งเสริมให้ผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้รูปแบบการจัดการศึกษานี้จึงเหมาะสมกับสภาพของประเทศไทยที่อยู่ห่างไกล และมีภาระกับการทำงานทำอาชีพ โดยไม่ได้เวลาระยะในระบบ โรงเรียน แต่เน้นนักเรียนทั่วไป ศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียน อาทิ เช่น จังหวัด ได้วางเป็นองค์การหนึ่ง ที่มีส่วนรับผิดชอบ โดยตรงคือการศึกษานอก โรงเรียน การศึกษาได้เข้ามายืนหน้าที่ในการรับเปลี่ยนสภาพสังคมแบบเดิม ไปสู่ความทันสมัยและเพื่อให้การศึกษาสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต ในปัจจุบัน การให้การศึกษาเรื่องอาชีพเชิง ให้เข้ามายืนหน้าที่ในการวางแผน ในการเลือกอาชีพของเยาวชน ทั้งด้วยระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้มีความสามารถ

และศักดิ์สินไปเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับงาน คังที่ อารี ตัณฑ์เจริญรัตน์ (2533 - 21) ได้กล่าว
ถึงการปฎิกริยาของเขตคติที่ต้องการอาชีพควรจะให้ความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เกี่ยวกับอาชีพ
ดัง ๆ อย่างกว้างขวางทุกแง่มุม บุคลลึงเห็นแนวทางในการเลือกอาชีพ ได้อย่างเหมาะสม
กับทักษะ ความสามารถ ความสนใจ และความสนใจของตนเอง ดังนั้นการปฎิกริยาของเขตคติ
ต่ออาชีพซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นและควรสนับสนุนอย่างยิ่ง) จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยซึ่งทำงาน
กับการศึกษานอก โรงเรียน มีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องเขตคติคืออาชีพของนักศึกษาทาง ไกล
สาขางามัญระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียน จึงทดลอง
กระบวนการศึกษานอก โรงเรียน เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและเข้าใจถึงเขตคติที่คืออาชีพของ
นักศึกษา จากผลการวิจัยที่ได้จะนำไปใช้พัฒนาลือนักศึกษาให้สามารถเลือกและศักดิ์สินไปในการ
ประกอบอาชีพ ได้ ตลอดจนนำไปปรับปรุงด้านการเรียนการสอน การจัดบริการแนะแนวอาชีพ
ในศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอีกด้วย เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาได้
คุณลักษณะนิสัยพื้นฐานที่สำคัญ และมีเขตคติที่คืออาชีพ ซึ่งประโยชน์ให้แก่นักศึกษาใน
การศักดิ์สินไปเลือกแนวทางศึกษาต่อ หรือแนวทางประกอบอาชีพของตน ได้อย่างถูกต้อง และ
เหมาะสมกับคนของมากที่สุด ในการประกอบอาชีพต่อไป

ความคุ้มค่าของการวิจัย ๑.๒.๗

1. เพื่อศึกษาเขตคติคืออาชีพของนักศึกษาทาง ไกลสาขางามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอีกด้วย สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน :
ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก

2. เพื่อเปรียบเทียบเขตคติคืออาชีพของนักศึกษาทาง ไกลสาขางามัญ ระดับชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอีกด้วย สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน :
ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามด้วยแพร่ เพก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ
รายได้ของผู้ปกครอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงเขตคติที่คืออาชีพของนักศึกษาทาง ไกลสาขางามัญ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอีกด้วย สังกัดกรมการ
ศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก ข้อมูลนี้จะเป็นแนวทางสำหรับ

**ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ใช้เป็นแนวทางในการปฎิรูปจัดการศึกษาที่คืออาชีพแก่นักศึกษา
ให้สามารถเลือกและตัดสินใจประกอบอาชีพได้**

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาทาง ไอลสยาสามัญระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2541 จำนวนทั้ง ล้วน 13,824 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาทาง ไอลสยาสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2541 จำนวน 350 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

3.1.1 เพศ จำแนกได้ คือ

3.1.1.1 เพศชาย

3.1.1.2 เพศหญิง

3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกได้ คือ

3.1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า

3.1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

3.1.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3.1.3 รายได้ของผู้ปกครอง จำแนกได้ คือ

3.1.3.1 รายได้ของผู้ปกครองต่ำ

3.1.3.2 รายได้ของผู้ปกครองปานกลาง

3.1.3.3 รายได้ของผู้ปกครองสูง

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ เจตคติคืออาชีพของนักศึกษา

ไม่สามารถเดา

1. เจตคติคืออาชีพ หมายความว่า ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่ออาชีพที่เป็นผลมาจากการประสบการณ์การเรียนเกี่ยวกับอาชีพ และความรู้สึกคังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้น

ແສດງພຸດືອົກຮ່ວມທົ່ວແນວ ໄນມາຮອບສັນອອກຕ່ອອາເຊີພໃນທິຄາວາໄດ້ທິຄາວາໜີ້ ອາຊເປົ່ານີ້ໃນກາງ
ສັນບສູນ ມີເລື່ອ ໄດ້ແຫ່ງຄົດຄ້ານກີ່ໄດ້ ເຕັກຄືຕ່ອອາເຊີພນີ້ວັດໄດ້ ຈາກແບນສອນດານເຕັກຄືຕ່ອອາເຊີພທີ່
ຜູ້ວິຈິຫສ່ວັງຫຸ້ນ

2. ເຕັກຄືຕ່ອອາເຊີພປະກອບທົ່ວຂ 3 ຕ້ານດັ່ງນີ້

2.1 ດ້ານກາຮຽ້ງຂັກຄອນເອງ ພາຍເຊົ່າ ກາຣທິບຸກຄລຮັບຮູ້ ກະທຳ ແລະເຫົ້າໃຈຄນອງໃນເຮືອງ
ຂອງຄວາມຄົນຫັດ ຄວາມສັນໃຈ ຄວາມສາມາຮອດ ສາກພາກເກຣມຫຼຸກ ແລະສຳແວຄລ້ອນຂອງຄນເອງ

2.2 ດ້ານບໍທາກ ລັກຍະ ແລະເຫຼຸດກາຣົດຕ່າງໆ ຂອງເຊີວິຕ ພາຍເຊົ່າກາຣທິບຸກຄລຮັບຮູ້
ກະທຳ ແລະເຫົ້າໃຈໃນເຮືອງເຂົ້າຄະເທກກາງອາເຊີພ ກາຣເຕີຍມັດວິປະກອບອາເຊີພ ອຸນຄນນັດໃນການ
ປະກອບອາເຊີພ ແລະຄວາມຕ້ອງກາຮອງຄລາຄແຮງຈານ

2.3 ດ້ານກາຮຽ້ງຂັກວາງແພເຊີວິຕ ພາຍເຊົ່າ ກາຣທິບຸກຄລຮັບຮູ້ກະທຳແລະຈັດເຕີຍມັດວິເອງ
ໃນດ້ານກາຮັກໝາ ເພື່ອປະກອບອາເຊີພໄຫ້ສອຄຄລ້ອງກັບຄວາມຄົນຄວາມສັນໃຈ ຄວາມສາມາຮອດ
ສາກພາກເກຣມຫຼຸກ ແລະສຳຄນ

3. ນັກສຶກໝາ ພາຍເຊົ່າ ບຸກຄລທີ່ເຫັນໃນຮະຄັນມັຮຍນສຶກໝາຕອນຫົນ ສາຍສາມັກແບນກາງ
ໄກລ ຂອງຄູນບໍ່ຮັກກາກກາຮັກໝານອກ ໂຮງເທີ່ນອໍາເກອ ສັງກັດການກັບຄວາມຄົນຄວາມສັນໃຈ ຄວາມສາມາຮອດ
ສາກພາກເກຣມຫຼຸກ ແລະສຳຄນ

4. ພລສັນຖຸທີ່ກາງກາຮັກເທີ່ນ ພາຍເຊົ່າ ຄວາມສາມາຮອດກາງກາຮັກເທີ່ນຈົ່ງວັດໄດ້ຈາກຮະດັບ
ຄະແນນແລ້ວສື່ສະສົນ ໃນກາກເທີ່ນສຸດທໍາເຫັນຂັ້ນເທີ່ນສຶກໝາປີທີ່ 2 ໄດ້ແນ່ງອອກເປັນ 3 ຮະດັບ
ດັ່ງນີ້

4.1 ພລສັນຖຸທີ່ກາງກາຮັກເທີ່ນຕໍ່າ ພາຍເຊົ່າ ນັກສຶກໝາທີ່ໄດ້ຄະແນນແລ້ວສື່ອງຍູ້ໃນຮະດັບຕໍ່າ
ຕັ້ງແຕ່ 1.00 - 1.99

4.2 ພລສັນຖຸທີ່ກາງກາຮັກເທີ່ນປ່ານກລາງ ພາຍເຊົ່າ ນັກສຶກໝາທີ່ໄດ້ຄະແນນແລ້ວສື່ອງຍູ້ໃນ
ຮະດັບປ່ານກລາງ ຕັ້ງແຕ່ 2.00 - 2.99

4.3 ພລສັນຖຸທີ່ກາງກາຮັກເທີ່ນສູງ ພາຍເຊົ່າ ນັກສຶກໝາທີ່ໄດ້ຄະແນນແລ້ວສື່ອງຍູ້ໃນຮະດັບ
ສູງ ຕັ້ງແຕ່ 3.00 ຈຶ່ນໄປ

5. ວາຍໄດ້ຂອງຜູ້ປົກໂຮງ ພາຍເຊົ່າ ຈຳນວນເງິນຮາຍໄດ້ເລື່ອໜ້າຕ່ອນຂອງນິຄາມກາຄາຮວມ
ກັນທີ່ເປັນຮາຍໄດ້ຂອງນິຄາມເດືອກ ທີ່ຮົ່ວຮາຍໄດ້ຂອງນິຄາມເພີຍງານເດືອກ ໃນກຣົມທີ່ຝ່າຍຫົ່ວ່າໄໝ່
ໄດ້ປະກອບອາເຊີພທີ່ໃນກຣົມທີ່ໄໝ່ນີ້ກ່າງນິຄາມກາຄາ ໄດ້ເລື່ອເກີຍທີ່ຕ່ອງຜູ້ປົກໂຮງທີ່ຮັບພິດຊອບເຊີວິຕ
ຂອງນັກສຶກໝາໃນປັ້ງປຸງບັນ ກາຣວິຈິຫໃນຄຣິງນີ້ໄດ້ແບ່ງຮະດັບຮາຍໄດ້ຂອງຜູ້ປົກໂຮງ ໂຍເຊື່ອກາຮແບ່ງ
ຮະດັບຮາຍໄດ້ປ່ານກລາງ ຄວາມຈະເປັນ 3,001 - 6,000 ນາທ ຈະນັ້ນຈານວິຈິຫຄຣິງນີ້ເລື່ອເກີຍທີ່ນີ້ເປັນແນວ
ກາງໃນກາຮແບ່ງຮະດັບຮາຍໄດ້ຂອງຜູ້ປົກໂຮງ ເປັນ 3 ຮະດັບດັ່ງນີ້

- 5.1 รายได้ของผู้ปักครองต่อ หมายถึง ครอบครัวที่มีเงินรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท
- 5.2 รายได้ของผู้ปักครองปานกลาง หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,001 - 6,000 บาท
- 5.3 รายได้ของผู้ปักครองสูง หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 6,001 บาท
ขึ้นไป
6. สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่ให้เป็นก่อตุ้นตัวอย่าง กือ ศูนย์บริการการศึกษา นอกโรงเรียนอื่นๆ เช่น สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนชั้นทั่วคันพิมพ์โดย